

Ođlan ve Kurtarılan Tavşan

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve Kurtarılan Tavşan

Aysel Banu YAVUZAL

Leo her zaman kendine ait bir evcil hayvanı olsun isterdi. Güneşli bir sabah annesiyle birlikte hayvan barınağına gitti. Köşede küçük, krem beyazı bir tavşan sessizce oturuyordu; uzun kulaklarının uçları griydi. Tavşanın kocaman, parlak kehribar rengi gözleri ve gümüş bir çingiraklı minik mavi bir tasması vardı. "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldadı Leo usulca. Tavşan pembe burnunu oynattı ve ona doğru hopladı.

Leo bir evcil hayvanı eve getirmenin büyük bir iş olduğunu biliyordu. Acele etmek istemiyordu. Bir kâğıt alıp oturdu ve dikkatli bir plan yaptı. Önce güvenli bir oyun alanı yapacaktı. Sonra sıcacık saklanma yerleri ekleyecekti. Ardından yiyecek ve bir su kabı alacaktı. "Tavşanım eve gelmeden önce her şeyi hazır edeceğim," dedi gururla.

Leo hardal sarısı tişörtünü ve yeşil şortunu giydi. Küçük kırmızı alet çantasını kemerine taktı. Bahçede yumuşak çimenli ve biraz gölgeli bir köşe buldu. "Burası tam yerinde," dedi. Alanı kollarıyla ölçtü ve defterine bir resim çizdi. Bir çit, bir tünel ve minik bir ahşap ev çizdi.

Cumartesi günü Leo ve babası oyun alanını birlikte yaptılar. Tavşanın uzaklaşmaması için alçak ahşap duvarları çaktılar. Leo her kenarı pürüzsüz olana kadar zımparaladı. Çitin sağlam olduğundan emin olmak için iki kez kontrol etti. "Keskin yer yok, küçük boşluk yok," dedi başını sallayarak. Çalışırken kıvrıcık siyah saçları zıplıyordu.

Sıra saklanma yerlerine geldi. Leo bir tarafa içi boş bir kütük, diğer tarafa yuvarlak kapılı küçük bir ahşap kutu yerleştirdi. Çitin yanına gölgeli bir köşe olsun diye yapraklı bir bitki sıkıştırdı. Kutunun içine sıcacık olsun diye yumuşak bir havlu koydu. "Her tavşanın gizli bir köşeye ihtiyacı vardır," dedi Leo sırtarak.

Leo güvenlięi de unutmadı. Oyun alanını kalabalık yollardan ve gürültülü seslerden uzaęa taşıdı. Çiti topraęa derinlemesine çaktı. Bitkilerin tavşanların kemirmesi için güvenli olduęunu kontrol etti. Üzerinde "Tavşan Oyunu" yazan küçük bir tabela astı. Sonunda gölgeye bir su kabı koydu ve içini serin, temiz suyla doldurdu.

Sonunda barınak tavşanın hazır olduğunu söyledi. Leo küçük tavşanı iki eliyle tuttu ve kalbinin hızlı attığını hissetti. Mavi tasmadaki gümüş çingirak minik bir ses çıkardı. "Evine hoş geldin," dedi Leo usulca. Tavşan onun gömleğini kokladı ve yuvarlak pembe burnunu oynattı. Leo aralıklı dişleriyle gülümsedi.

Leo tavşanı oyun alanına taşıdı ve usulca yere bıraktı. Tavşan bir an hareketsiz oturdu, gri uçlu kulakları dimdik havadaydı. Sonra bir hopladı, bir daha. İçi boş kütüğü kokladı ve ahşap kutuya göz attı. Leo sessizce oturup izledi, tavşana keşfetmesi için zaman verdi.

Kısa süre sonra tavşan mutlu daireler çizerek hoplamaya başladı. Yapraklı bitkinin arkasına fırladı ve sıcacık kutuda gözden kayboldu. Leo güldü ve bekledi. Tavşan saklandığında, oğlan tam nereye bakacağını biliyordu. "Seni buldum!" diye seslendi ve kabarık beyaz kuyruk kıpırdadı. Tavşan dışarı hopladı ve eline burnunu dayadı.

Her sabah Leo yem kabını ve su kabını doldurdu. Her akşam oyun alanını küçük bir süpürgeyle temizledi. Çiti ve saklanma yerlerini ters giden bir şey olup olmadığı için kontrol etti. "Temiz bir yuva güvenli bir yuvadır," dedi tavşana. Tavşan uzun kulaklarıyla dinledi ve kehribar gözlerini kırpı.

Bir öğleden sonra tavşan içi boş kütüğe fırladı ve dışarı çıkmak istemedi. Leo endişelenmedi. Bu saklanma yerini iyi biliyordu. Diz çöktü ve yumuşak, sakın bir sesle konuştu. "Her şey yolunda, küçük dostum. Ben tam buradayım." Yavaşça tavşan dışarı baktı ve açık avuçlarına hopladı.

Leo her gün oyun zamanında tavşanı gözetti. Rüzgâr sert estiğinde kutuyu gölgeye taşıdı. Güneş iyice ısıttığında taze su ekledi. Tavşanının seslerini ve en sevdiği köşeleri öğrendi. Bir evcil hayvana bakmanın, her gün dikkat etmek olduğunu keşfetti.

Leo'nun arkadaşları ziyarete geldi ve oyun alanını gördü. "Tavşanının oraya saklanacağını nereden bildin?" diye sordu arkadaş Mia. Leo plan defterini işaret etti. "Önce her şeyi hazırladım," dedi. "İleriyi düşününce, tam ne yapacağını bilirsin." Gülümserken çilleri kırıştı. Tavşan yanına hopladı ve onun ayakkabısına burnunu dayadı.

Artık tavşan yuvasının her köşesini biliyordu. İçi boş kütüğü, ahşap kutuyu ve gölgeli bitkiyi çok seviyordu. Leo'nun sesini ve kendi minik çingırağının sesini seviyordu. Leo yaptığı güzel yuva ile gurur duydu. Sorumlu bakımın, ileriye düşünmek ve önce hazırlanmak olduğunu öğrendi.

Güneş çitin arkasında battı ve Leo oyun alanının yanına oturdu. Tavşan sıcacık kutuda kıvrıldı, gri uçlu kulakları yumuşak ve hareketsizdi. Leo son bir tutam tatlı samanı içeri attı. "İyi geceler, küçük dostum," diye fısıldadı. Gümüş çingirak minik bir ses çıkardı, sanki iyi geceler diyordu.

Leo içeri girerken gülümsedi. Planlamış, inşa etmiş, temizlemiş ve bakmıştı. Tavşan mutlu ve güvendeydi, bu da kalbini sıcacık ve dolu hissettiriyordu. Her evcil hayvanın düşünceyle ve sevgiyle yapılmış bir yuvaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Sıcacık kutunun bir yerinde, krem beyazı bir tavşan mışıl mışıl uyuyor, havuçları ve hoplamaları hayal ediyordu. Oğlan da yaptığı güzel yuva ile gurur duyarak uyudu.